

РЕШЕНИЕ

№ 3875

гр. София, 30.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 12.12.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **10973** по описа за **2025** година докладвано от съдия Десислава Корнезова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по жалба на „Интеркапитал Маркетс“ АД, подадена чрез процесуален представител адв. М. М., срещу решение № 3390 от 11.09.2025г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 10-и състав, постановено по нахд № 454/2025г.

В касационната жалба са въведени твърдения за неправилност на съдебния акт, поради постановяването му в противоречие с материалния закон, процесуалните правила и явна несправедливост на наказанието.

Излага се, че неправилно е тълкувано съдържанието на термина „по занятие“, като е прието, че признакът е част от обективната страна на нарушението и е налице при констатирано осъществяване на „три или повече еднородни прояви“. В закона не се съдържа дефиниция на термина „по занятие“, като в литературата се приемало виждането, че дейността се извършва „по занятие“, когато има траен, продължителен характер, като без бил значение броят на сделките. Ето защо, ответникът е следвало да изясни подробно обстоятелствата около всяка сделка, за която счита, че е извършена извън предмета на дейност на ИП. В случая се касаело само за две сделки, реализирани на 21.09.2023 г. и 12.03.2024 г., като било невъзможно да се направи преценка дали и в кой момент е започнато извършването на дейност по занятие. От друга страна не било проучено и обстоятелството дали тези сделки имат възмезден характер, сключени ли са с цел печалба и източник ли са на доходи. „Множеството сделки“ не са били описани в НП, чрез посочване на дата, между кои страни са сключени, какъв е размерът на прехвърлените суми, за да

може да се прави извод, че става въпрос за дейност „по занятие“, доколкото две сделки категорично не изпълнявали условията, за да бъдат категоризирани по този начин. Касаторът твърди, че е изпълнил клиентско нареждане по чл. 6, ал. 2, т. 2 ЗПФИ и допълнителната услуга по чл. 6, ал. 3, т. 1 ЗПФИ - „съхраняване и администриране на финансови инструменти за сметка на клиенти, включително попечителска дейност и свързаните с това услуги като управление на парични средства и на обезпечения“. Касаторът счита, че в решението липсвали мотиви по наведените от него доводи, защо действията на посредника не попадали в обхвата на лиценза му. Липсата на мотиви представлявала самостоятелна хипотеза на съществено процесуално нарушение, посочена изрично в чл. 348, ал. 3, т. 2 от НПК. И на последно място, са въведени аргументи на маловажност на деянието, както и за явна несправедливост на наказанието.

Касаторът, чрез своя процесуален представител адв. М. М., моли да бъде отменено решението на СРС, НО, 10-и състав по нахд № 454/2025г. и спорът решен по същество, като се отмени НП № Р-10-283/11.12.2024г., или делото да се върне за ново разглеждане от друг състав.

Ответникът – зам. председател на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, чрез юрк. К. С. оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена, поради нейната неоснователност и да се остави в сила решението на СРС.

В писмени бележки от 12.12.2025г. се обобщава, че деянието е съставомерно защото, прехвърлянията са направени в изпълнение на клиентско нареждане, но основаниято за подаване на това нареждане било договор за заем. Извършените трансфери представлявали отделна търговска сделка между двама търговци - ИП „Интеркапитал Маркетс“ АД и заемодателят „Интеркапитал“ ЕООД. Доколкото изискването в чл. 6, ал. 3, т. 1 от ЗПФИ е управлението на парични средства да бъде свързано с предоставени на клиент на инвестиционни услуги и дейности по съхраняване и администриране на финансови инструменти или попечителска дейност, а в случая тези трансфери не са били свързани с такива инвестиционни услуги или дейности, а с договор за заем между двама клиенти на касатора, можело да се направи обоснован извод, че не е налице управление на парични средства по смисъла на чл. 6, ал. 3, т. 1 от ЗПФИ.

За съставомерността на нарушението по чл. 9, ал. 1 от ЗПФИ, било необходимо търговските сделки да се извършват „по занятие“, т.е. когато са осъществени три или повече еднородни прояви. Процесните трансфери от 21.09.2023г. и 12.03.2024г. са били предхождани от десетки други такива, изброени в справка, вх. № РГ-03-204-16#186/04.04.2024г. Установени са били общо 90 трансфера, напълно идентични един с друг, свързани с договори за заем, като се отличавали единствено по размера на трансферираните средства. В НП се съдържаха данни за наличието на общо 90 трансфера на парични средства от сметка на един клиент на „Интеркапитал Маркетс“ АД към сметка на друг клиент на „Интеркапитал Маркетс“ АД, чрез посредничеството на последния. При прочит на справката се установявало, че в нея имало информация и за датата на операциите, и за страните, и за основаниято, и за размера на прехвърлената сума и т.н. Ответникът посочва, че от гледна точка на съставомерността на нарушението било напълно ирелевантно дали за процесните трансфери жалбоподателят е получил или не е получил комисионно възнаграждение. Обосновава също, че нарушенията не са маловажни, защото не се отличават с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от същия вид, те са типични и не са извършени при смекчаващи отговорността обстоятелства.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като прецени събраните по делото доказателства и

наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е ОСНОВАТЕЛНА.

С решение № 3390 от 11.09.2025г., постановено по нахд № 454/2025г. на СРС, НО, 10-и състав е било потвърдено наказателно постановление /НП/ № Р-10-283/11.12.2024г. издадено от зам.председателя на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност”, с което на „Интеркапитал Маркетс“ АД на основание чл. 290, ал.9, т.2, пр. първо от ЗПФИ са наложени „имуществени санкции“ в размер на по 5 000, 00 /пет хиляди/ лева, за нарушения на чл. 9, ал. 1 от Закона за пазарите и финансовите инструменти /ЗПФИ/.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал показанията на свидетелите Р. Е. А., М. С. Ж., Т. А. А., както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обоснован правен извод, че не са били допуснати съществени процесуални нарушения в производството, АУАН и НП отговорят на изискванията на чл.42 и чл.57 ЗАНН, установено е авторството на деянията. Изпълнявайки на 21.09.2023г. и на 12.03.2024г. процесните нареждания, дружеството е нарушило чл.9, ал.1 от ЗПФИ, тъй като по този начин е извършило търговски сделки, които не попадат в обхвата на инвестиционните услуги и дейности по чл.6, ал.2 и ал.3 от ЗПФИ, за които има издаден лиценз и съответно същите не са включени в изключителния му предмет на дейност. Сключените между „Интеркапитал“ ЕООД (заемодател) и С. Ч. П. (заемател) договори за заем, респективно извършените от ИП „Интеркапитал Маркетс“ АД действия по трансфериране на парични средства не са били свързани по никакъв начин със сделка с финансови инструменти по см. на §1, т.5 ДР на ЗПФИ, нито със съхраняване и администриране на финансови инструменти за сметка на клиента, включително попечителска дейност, за да представляват „управление на парични средства“ по смисъла на чл.6, ал.3, т.1 ЗПФИ. ИП е извършвал парични преводи между сметки на свои клиенти във връзка със сключени между тях договори за заем, като е правил това „по занятие“, като без значение било обстоятелството дали са събирани такси или комисионни, тъй като възмездният характер не бил задължителен елемент на търговските сделки. СРС е обосновал, че с всеки един от двата трансфера на парични средства ИП е реализирал от обективна страна състава на нарушенията по чл.9, ал.1 ЗПФИ, които не представлявали маловажен случай.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл.219 ал.1 АПК.

По смисъла на чл.220 АПК съществува забрана за фактически установявания в касационното производство, като правомощията на съда се изразяват само в преценката дали въззивният съд правилно е приложил относимите материалноправни норми.

С решение № 39-ИП/19.02.2023 г. на „Интеркапитал Маркетс“ АД е бил издаден лиценз за извършване на дейност като инвестиционен посредник /ИП/, както и за извършване на дейност в чужбина, като дружеството е вписано в регистъра на инвестиционните посредници по чл. 30, ал. 1, т.2 от ЗКФН. С решение № 119-ИП/14.02.2006 г. е бил издаден лиценз за осъществяване на дейност като посредник, включващ инвестиционни услуги и дейности по чл. 6, ал. 2 от ЗПФИ и допълнителни услуги по чл. 6, ал. 3 от ЗПФИ: Инвестиционни услуги и дейности: приемане и предаване на нареждания във връзка с един или повече финансови инструменти (по смисъла на чл. 6, ал. 2, т. 1 от ЗПФИ); изпълнение на нареждания за сметка на клиенти (по смисъла на чл. 6, ал. 2, т. 2 от ЗПФИ); управление на портфейл (по смисъла на чл. 6, ал. 2, т. 4 от ЗПФИ); инвестиционни съвети (по смисъла на чл. 6, ал. 2, т. 5 от ЗПФИ); предлагане за първоначална продажба на финансови инструменти без безусловно и неотменимо задължение за придобиване

на финансовите инструменти за собствена сметка (пасиране на финансови инструменти), (по смисъла на чл. 6, ал. 2, т. 7 от ЗПФИ). Допълнителни услуги: съхраняване и администриране на финансови инструменти за сметка на клиенти, включително попечителска дейност и свързаните с това услуги като управление на парични средства и на обезпечения (по смисъла на чл. 6, ал. 3, т. 1 от ЗПФИ); предоставяне на заеми на инвеститори за извършване от тях на сделки с един или повече финансови инструменти, при условие че посредникът, който предоставя заема, участва в сделката (по смисъла на чл. 6, ал. 3, т. 2 от ЗПФИ); съвети на предприятия относно капиталовата структура, промишлената стратегия и свързани с това въпроси, както и съвети и услуги, свързани с преобразуване и придобиване на предприятия (по смисъла на чл. 6, ал. 3, т. 3 от ЗПФИ); предоставяне на услуги, свързани с чуждестранни средства за плащане, доколкото те са свързани с предоставяните инвестиционни услуги (по смисъла на чл. 6, ал. 3, т. 4 от ЗПФИ); инвестиционни проучвания и финансови анализи или други форми на общи препоръки, свързани със сделки с финансови инструменти (по смисъла на чл. 6, ал. 3, т. 5 от ЗПФИ); услуги, свързани с поемане на емисии финансови инструменти (по смисъла на чл. 6, ал. 3, т. 6 от ЗПФИ).

Извършена е била проверка, в хода на която ИП е представил извлечение от поддържания клиентски регистър, както и справка с данни относно договори за заем на парични средства, страни по които са негови клиенти, а изплащането на предоставените парични средства е осъществявано с участието му. Било е установено, че ИП „Интеркапитал Маркетс“ АД е извършил трансфер на парични средства на 12.03.2024 г. като е прехвърлил сума в размер на 30 210 евро от партията на „Интеркапитал“ ЕООД с кл. № 0003 по партията на С. Ч. П. с кл. № 0617. На 21.09.2003г. „Интеркапитал“ ЕООД с кл. № 0003 е наредило на посредника да преведе сума в размер на 50 400 евро от неговата партия към партията на С. Ч. П. с кл. № 0617 на основание сключен договор за заем.

Изискани са били обяснения от представляващите дружеството, от които да е видно действията в коя хипотеза на чл. 6, ал. 2 и 3 от ЗПФИ попадат, като е получен отговор, че посочените трансфери на парични средства са в обхвата на допълнителните услуги по чл. 6, ал. 3, т. 1 от ЗПФИ- съхраняване и администриране на финансови инструменти за сметка на клиенти, включително попечителска дейност и свързаните с това услуги като управление на парични средства и на обезпечения. Установено е, че справката съдържа общо 180 броя операции с парични средства за периода м.10.2021г.-м.08.2023г., които представлявали общо 90 трансфера на парични средства от сметка на даден клиент към сметка на друг клиент, на основание договор за заем между двамата клиенти на ИП.

В тази връзка и в присъствието на двама свидетели е бил съставен акт за установяване на административно нарушение № Р-06-196/17.06.2024г. Въз основа на него е издадено и обжалваното наказателно постановление № Р-10-283/11.12.2024г. на зам. председателя на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което касаторът е привлечен към административнонаказателна отговорност за извършени от него две деяния по чл.9, ал.1 ЗПФИ, като е санкциониран със сумите от по 5 000, 00 (пет хиляди) лева.

Настоящата инстанция приема, че решението е неправилно, защото при неговото постановяване е допуснато нарушение на материалния закон – отменително основание по чл. 348, ал. 1, т.1 във вр. ал.2 от НПК. Съображенията за това са следните:

В касационното производство не се решава материалноправния спор между страните, а същото има за предмет преценката относно правилността, респ. допустимостта и действителността на въззивното решение. Касационният съд изследва съответствието на решението с материалния закон, въз основа на фактите, установени от първата инстанция. Дейността му се свежда единствено до проверка, дали фактите са подведени вярно под хипотезата на правната норма и

дали правилно са приложени предвидените в нея правни последици.

При разглеждане на спорове за отмяна на издадени НП, районният съд е винаги инстанция по същество- чл.63, ал.1 от ЗАНН. Това означава, че следва да провери законността на НП, т.е. дали правилно са приложени процесуалният и материалният закони, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя- арг. от чл.314, ал.1 от НПК във вр.чл.84 ЗАНН.

Съгласно разпоредбата на чл. 9, ал. 1 от ЗПФИ „инвестиционните посредници с изключение на банките – инвестиционни посредници, не могат да извършват по занятие други търговски сделки освен в случаите, предвидени в закон“. Сделки по занятие са тези, които се извършват системно, постоянно и основно с цел печалба и получаване на доходи. В конкретния случай в НП няма описани, като осъществени три или повече еднородни прояви. Процесните два превода от 21.09.2023г. и 12.03.2024г. вероятно са предхождани от други трансфери, след като в обстоятелствената част на НП е изложено, че за периода от м.10.2021г. до м.08.2023г. са били извършени общо 180 операции с парични средства на клиенти. Данните и информацията, съдържащи се в справката с вх. № РГ-03-204-16#186/04.04.2024г. не са приобщени, като неразделна част от наказателния акт, за да се приеме, че процесните два трансфера на парични средства са били предшествани от други еднотипни такива между клиенти на ИП. За разлика от индивидуалните административни актове по чл.21 АПК, чиито мотиви, могат да се съдържат в придружаващи документи, в НП по см. на чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН е задължително да бъде дадено детайлно описание на нарушението и обстоятелствата, при които то е извършено. Недопустимо е мотивите на органа да се извличат от съда по тълкувателен път от събраните доказателства, а е необходимо те да са залегнали в самия наказателен акт.

Законът не поставя изискване дружеството да е санкционирано за всяка една предходна сделка, за да се приеме, че дейността е „по занятие“. В конкретния случай, обаче е установено извършването само на две такива сделки. Не са събрани доказателства и в наказателното постановление не се съдържа конкретна информация за останалите сделки, за които се твърди, че са прехвърляни средства между клиенти на основание „договор за заем“.

Неоснователно е възражението на касатора, че нарушенията не са съставомерни, тъй като процесните сделки попадали в рамките на неговия предмет на дейност, тъй като той е действал по нареждане на своя клиент. Правилно СРС се е позовал на § 1, т. 5 от ДР на ЗПФИ, който обвързва изпълнението на нареждания за сметка на клиенти с извършването на действия, насочени към сключване на договори за покупка или продажба на един или повече финансови инструменти от името и за сметка на клиент. В случая трансферираните по нареждане на „Интеркапитал“ ЕООД към С. Ч. П. парични суми не са свързани по никакъв начин със сделка с финансови инструменти или с тяхното съхранение, администриране или попечителска дейност. Макар преводите да са осъществявани вследствие на нареждания към ИП, основанийето за извършването им е изпълнение на престации по договори за заем от 20.09.2023г. и 11.03.2024г., а не каквато и да било инвестиционна дейност.

Настоящата инстанция не се солидаризира със становището на въззивния съд, че в хода на протеклото административнонаказателно производство не е било допуснато съществено процесуално нарушение, което да е довело до неяснота на повдигнатото обвинение. В обстоятелствените части на АУАН № Р-06-196/17.06.2024г. и на НП № Р-10-283/11.12.2024г. са описани общо 180 операции с парични средства, или 90 трансфера на парични средства от партидата на един клиент към партидата на друг клиент, като всички те са извършени на основание сключени договори за заем. Съгласно разпоредбата на чл. 6 от ЗАНН,

административно нарушение е всяко противоправно деяние, което може да бъде действие или бездействие, което нарушава установения ред на държавното управление, извършено е виновно и е обявено за наказуемо с административно наказание, налагано по административен ред. Констатирано е осъществяване на деяния за дълъг период от време, обусловило дефинирането на дейността на ИП „по занятие“, без да са детерминирани съответните деяния, при ангажиране отговорността на жалбоподателя конкретно за две административни нарушения. Предвид спецификата на нарушенията /трансфери на 21.09.2023г. и на 12.03.2024г./, които се предхождат от други такива /разглежданият период е м.10.2021г.-м.08.2023г./, е следвало да бъдат посочени елементите на реализираните множество трансфери като еднотипни деяния, включени в съвкупността - конкретните волеизявления, съответния клиент на ИП, нареждането му за прехвърляне на точната сума парични средства от ИП. Визираните непълноти се отнасят съществени признаци от състава на нарушението- датите и обстоятелствата относно всеки един трансфер на парични средства, които са предпоставка за квалифицирането на дейността на ИП „по занятие“.

По напълно идентични казуси, вече са отменени издадените НП № Р-10-284/11.12.2024г., НП № Р-10-285/11.12.2024г., НП № Р-10-286/11.12.2024г., с влезли в сила съдебни актове, както следва:

1. Решение № 2805/23.07.2025г. по дело № 455/2025г. на СРС, НО, 1-ви състав, оставено в сила с решение № 2269/19.01.2026г. по дело № 9469/2025г. на Административен съд София-град.
2. Решение № 593/13.02.2025г. по дело № 456/2025г. на СРС, НО, 109-ти състав, оставено в сила с решение № 24214/14.07.2025г. по дело № 3763/2025г. на Административен съд София-град.
3. Решение № 843/05.03.2025г. по дело № 457/2025г. на СРС, НО, 93-ти състав, оставено в сила с решение № 25402/25.07.2025г. по дело № 5240/2025г. на Административен съд София-град.

В заключение, решението е неправилно на основание чл.348, ал.1, т.1 във вр. ал.2 от НПК и при условията и по реда на чл.221, ал.2 АПК следва да бъде отменено, като вместо него се постанови цялостна отмяна на НП № Р-10-283/11.12.2024г. на зам. председателя на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“. Не се констатираха служебно основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл.218, ал.2 АПК във вр.чл.209, т.1 и т.2 АПК.

По изложените съображения, **АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III касационен състав** на основание чл.221, ал.2 АПК във вр.чл.63в ЗАНН

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение № 3390 от 11.09.2025г., постановено по нахд № 454/2025г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 10-и състав, **като вместо него постановява:**

ОТМЕНЯ наказателно постановление № Р-10-283/11.12.2024г. издадено от зам.председателя на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност”, с което на „Интеркапитал Маркетс“ АД, ЕИК:[ЕИК]:

1. на основание чл. 290, ал.9, т.2, пр. първо от ЗПФИ е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 5 000, 00 /пет хиляди/ лева, за нарушение на чл. 9, ал. 1 от ЗПФИ, относно извършена сделка по занятие на 21.09.2023г.;

2. на основание чл. 290, ал.9, т.2, пр. първо от ЗПФИ е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 5 000, 00 /пет хиляди/ лева, за нарушение на чл. 9, ал. 1 от ЗПФИ, относно извършена сделка по занятие на 12.03.2024г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.